

РЕШЕНИЕ

№ 479

гр. В., 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20233110205044 по описа за 2023 година

Производството е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от „м.о.“ ООД срещу Наказателно постановление № BG 2022/2000-255/НП на директора на Териториална дирекция Митница В. в Агенция „Митници“, с което на дружеството било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 8290,67 лева, на основание чл. 234, ал.2, т.1, вр. ал.1, т.1 от ЗМ, чл. 83 ЗАНН.

Санкционираното дружество изразява становище за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление поради нарушение на материалноправните норми и процесуалните правила. Изтъква се факта, че в издаденото НП не е посочена законовата разпоредба, която е нарушена виновно; извършването на нарушението не е доказано; неясно е какво съдържа отговора, постъпил от Ш. митническа администрация; оспорва се неговия превод. Оспорва извода на наказващия орган за наличие на административно нарушение. Привежда доводи за неспазване на нормата на чл.33, ал.2 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно уведомено, се представлява от адв.П. от АК-В., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски за адвокатско

възнаграждение.

Представител на въззиваемата страна изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави и възражение за прекомерност на претендираните от дружеството разноски.

Жалбата е подадена от надлежна страна- санкционираното юридическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#), срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд - по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от **фактическа страна** следното:

Санкционираното дружество през периода 01.01.2019г.-19.12.2021г. извършваната стопанската дейност на дружеството се изразявала в търговия с леки и лекотоварни автомобили до 3,5 т., като основни доставчици извън територията на ЕС, били дружества със седалища в Ш. и САЩ.

На 10.12.2020 г. на МП BG002005 Пристанище В., са представени документи за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение и крайно потребление" на стоки, изпратени от Ш. с получател „м.о." ООД, ЕИК 200561054, касаеща употребявани автомобили. Митническата декларация е регистрирана с MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г.

За стока номер 3 по МД с MRN20BG002005045331R0 от 10.12.2020г. бил деклариран „лек автомобил употребяван с повреда, марка „Мерцедес Бенц“ мод.GLA 220 D 4M, тип DIESEL, брой места: 5, първа регистрация 20180126, цвят сив, раб.обем 2143куб.см., мощност 130 KWDIN, шаси №WDC1569051J479397

За процесната стока по МД с MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г е декларирана тарифна преференция с „код 300" в полета „4/17-Кл.36 Преференции", въз основа на вписан текст за произход във фактури за покупко-продажба от 03/12/2020, даващ право за преференциално тарифно третиране, във връзка със Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш..

В ТД Митница В., е извършена проверка на дейността на дружеството, с оглед съответствието ѝ с изискванията на митническото законодателство във връзка с поставянето на стоки под митнически режим в рамките на последващия контрол на основание чл. 48 във връзка с чл. чл. 12, 15, 46, 47 и

51 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл. 84а, ал. 1 от ЗМ във връзка с поставянето на стоки под митнически режим от „м.о.“ ООД, ЕИК 200561054. Проверката е извършена от В.А.Ц. и Ж.Д.

В хода на проверката възникнали съмнения по отношение на декларирания „код 300“ за стока с позиция 3 по митническата декларация (МД) MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г., както и съмнения относно автентичност и достоверност на представените пред митническите органи документи (Fattura/Ricevuta di vendita) за употребявания автомобил с държава на изпращане Конфедерация Ш., в рамките на извършваната проверка, от директора на ТД Митница В. е изпратено писмо рег. № 32-137361/27.04.2022 г. до директора на дирекция МРР, ЦМУ, с искане за извършване на последваща проверка на документи по линия на международното сътрудничество относно обстоятелствата дали износителят е съставил и подписал доказателствата за произход „декларация върху фактура“ и налице ли са доказателства, които да обосновават декларираните по този начин обстоятелства за процесния автомобил.

В отговор на отправената от Агенция „Митници“ молба за съдействие до митническите органи на Конфедерация Ш. е бил получен отговор рег.№32-197213815.06.2022г., според който, приложените към искането за проверка договори за продажба на автомобилите не са издадени и подписани от посочения в тях продавач, същите са с невярна информация, включително и по отношение на продажните цени. Плащането при продажбата на превозните средства е извършено в брой. Приложено са били изпратени и копия на 31бр.фактури, получени от продавача. ТД „Митница В. е била надлежно уведомена за резултата от проверката в митническата администрация в Ш.. Съгласно получения отговор от Ш. митническа администрация, извършената проверка на износителя е показала, че процесното превозно средство - „лек автомобил употребяван с повреда, марка „Мерцедес Бенц“ мод.GLA 220 D 4M, тип DIESEL, брой места:5, първа регистрация 20180126, цвят сив, раб.обем 2143куб.см., мощност 130 KWDIN, шаси №WDC1569051J479397, е продадено и фактурирано на 03.12.2020г. от Е.С. EXPORT CENTER SA, за „м.о.“ ООД за 15000.00 CHF, съгласно приложената FATTURA/RICEVUTA DI VENDITA от 03.12.2020г. на стойност 15000.00 CHF.

С оглед постъпилата информация проверяващите преценили, че декларацията за произход, че декларациите за произход, съставена за процесната стока не може да бъде приета за целите на предоставяне на тарифни преференции съгласно разпоредбите на чл. 56, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) 952/2013 във връзка със Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш. и следователно за нея следва да бъде заплатено дължимо мито по отношение на трети страни.

По описания начин от доказателствата изпратени от Ш., по линията на

международното сътрудничество е установено, че „м.о.“ ООД е извършило митническа измама за това, че на 10.12.2020г. на МП Пристанище В. е декларирано с митническа декларация MRN20BG002005045331R0 от 10.12.2020г., като стока №3 „лек автомобил употребяван с повреда, марка „Мерцедес Бенц“ мод.GLA 220 D 4M, тип DIESEL, брой места:5, първа регистрация 20180126, цвят сив, раб.обем 2143куб.см., мощност 130 KWDIN, шаси №WDC1569051J479397, с начислени и заплатени: мито-0.00лева и ДДС – 552.24лева, вместо дължимите според предоставената от швейцарските власти фактура на стойност 15000.00 швейцарски франка: мито – 2763.41лева и ДДС – 6079.50лева, като по този начин дружеството е избегнало за процесната стока №3 заплащането на вносното мито и част от другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи в размер на мито -2763.41лева и ДДС -5527.26лева, или общо 8290.67лева и е осъществило състав на митническо нарушение по чл.234 ал.1 т.1 от ЗМ.

Към митническата декларация с MRN 20BG002005045331R0 от 10.12.2020г., на МП Пристанище В. за стока № 3 е представен документ за покупко-продажба -FATTURA/RICEVUTA DI VENDITA без номер, с дата 03.12.2020 год. за 1250 CHF. Към отговора на митническите органи на Конфедерация Ш. рег. № 32-197213/ 15.06.2022г. е приложен документ за покупко-продажба - FATTURA/RICEVUTA DI VENDITA без номер, с дата 03.12.2020 год. за 15 000 CHF.

И в двата документа е описан лек автомобил марка МЕРЦЕДЕС-БЕНЦ, цвят: сив, шаси WDC1569051J479397, продаден на 03.12.2020 год. от Е.С. EXPORT CENTER SA на „м.о." ООД от гр. Ш., „Вл.Въстание" 185.

Освен по стойността си, тези два документа се различават и по бланката, общото оформление, начина на изписване (ръкописно и на компютър). Друга съществена разлика е, че в предоставената от швейцарските власти фактура (FATTURA/RICEVUTA DI VENDITA от 03.12.2020 г.) на стойност 15 000 CHF липсва текстът - Декларация върху фактура, удостоверяваща произход Европейска Общност, в контекста на споразумението между Европейската Икономическа Общност и Конфедерация Ш..

При извършената проверка по линия на международното сътрудничество от Ш. митническа администрация, при която е предоставена фактура за покупко-продажба с данни за същите износител и вносител, за същото превозно средство, идентифицирано по номер на шаси, митническата стойност на стока № 3 от митническа декларация с MRN 20BG002005045331R0 от 10.12.2020 год. е определена на основание чл. 70, пар. 1, от Регламент (ЕС) № 952/2013, като се вземе предвид действително

платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата и за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза.

В резултат на проверката по линия на международното сътрудничество е установено също, че износителят при издаване на фактурата за продажба не е поставил декларация върху фактурата за произход, съгласно правилата за придобиване на произход от Протокол 3 (ОJ L 45/15.02.2006) към Споразумение между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш..

На основание чл. 75. пар. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, декларацията върху фактура може да бъде съставена от всеки износител, действащ в държава бенефициер, за всяка пратка, състояща се от един или повече пакети, съдържащи продукти с произход, чиято обща стойност не надвишава 6 000.00 EUR.

На това основание не е приет преференциалният произход за лекия автомобил марка МЕРЦЕДЕС-БЕНЦ, цвят: сив, шаси WDC1569051J479397 декларираната му стойност.

Проверяващите приели, че действията си при деклариране, „м.о." ООД, ЕИК 200561054 е избегнало заплащането на дължимите мита и част от другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи - заплащането на вносното мито и част от другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи в размер на: мито - 2763,41 лв., ДДС - 5527,26 лв., общо - 8290,67 лв..

Във връзка с тези констатации проверяващите приели, че дружеството е осъществило състав на митническа измама по смисъла на чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ, тъй като за внасяната стока неправомерно е декларирано преференциален произход, като по този начин е избегнало заплащането на дължимите мита и част от другите публични държавни вземания в общ размер на 8290,67 лева.

Поради това спрямо възз.дружество бил съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че с действията си при деклариране е избегнало заплащането на дължимите мита и част от другите публични държавни вземания, като неправомерно е приложило разпоредбите на чл. 56, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) 952/2013 и не е спазило изискванията на чл. 55, ал. 1 от ЗДДС. Актът бил съставен в отсъствието на упълномощен представител на дружеството; впоследствие бил предявен и подписан с общи

възражения. Писмени такива не били депозирани в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление с което на възз.дружество била наложена имуществена санкция в размер на 8290,67 лв., за нарушение по чл.234, ал.1, т.1 от Закона за митниците. Доколкото общият размер на избегнатите мита и други публични държавни вземания не надхвърлял 35% от общата митническа стойност на автомобила, наказващият орган приел, че не следва да намира приложение нормата на чл.234, ал.4 от ЗМ.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Жалбата е подадена от надлежна страна- санкционираното юридическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#), срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд - по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, по следните съображения:

При извършената цялостна **служебна проверка** с оглед задължението си по чл.314, ал.1 НПК съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#) реквизити. Същите са издадени в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, видно от приложеното копие на Заповед № ЗАМ-1447/32-264887/09.08.2022г. на директора на Агенция „Митници“. Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере неизпълнение на административно задължение му е вменено и да организира адекватно защитата си.

Неоснователни са изложените в жалбата доводи, че в НП не е посочена законовата разпоредба, която е била нарушена. Наказващият орган ясно е посочил, че приема, че е налице нарушение по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ. Посочената норма съдържа не само санкция, но и съответното правило за поведение.

Не може да бъде споделено и виждането за наличие на съществено процесуално нарушение, допуснато с приобщаването към АНП на писмо, съставено на чужд език, без то да е придружено с превод на български език към момента на съставянето на акта. От приложения по делото превод на документа се установява, че съдържанието му съответства на фактическите твърдения в акта и в издаденото наказателно постановление. Санкционираното лице се защитава именно срещу фактите, възприети от актосъставителя и наказващия орган. Следователно липсват основания да се счита, че процесуалните права на дружеството са били ограничени в тази връзка. Доколкото е налице официален отговор от митническите власти на страната – износител, и съобразно същия не се потвърждава преференциален произход на стоките, при липсата на декларация/сертификат за преференциален произход, потвърдени по надлежния ред, се сформира извод за категоричност на доказателствата в подкрепа на обвинението. Касае се за официален отговор от швейцарските митнически органи, издаден по надлежния за това ред, съобразно тяхната компетентност, след извършена проверка при износителя. Разпоредбата на чл. 11, т. 2 от Споразумението изрично предвижда възможност за използването на получената информация (под формата на доклади, документи и т. н. - чл. 8, т. 1) в съдебни или административни процедури, заведени вследствие на нарушения на митническото законодателство. Договарящите се страни имат право да използват като доказателствен материал в доклади и показания пред съдилища, получена информация и прегледани документи в съответствие с разпоредбите на този протокол. (чл. 11, т. 3). Като държава-членка на Европейския съюз Република Б. е обвързана от нормите на Споразумението. Следователно по силата на цитираните разпоредби полученият писмен отговор и приложената към него фактура се явяват надлежни доказателства за отразените в тях обстоятелства. По делото е приобщен отговора на Ш. митническа администрация, чието съдържание еднозначно определя стоките като такива, спрямо които не е относима квалификация като такива с „преференциален произход“, както и несъответствието относно посочената стойност по фактура.

Процесното деяние е квалифицирано от наказващия орган като нарушение на чл. 234, ал.1, т.1 от ЗМ. Посочената разпоредба дефинира едната хипотеза на понятието митническа измама, като предвижда, че за такова деяние следва да бъде наказано лице, което избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. От своя страна втората алинея на цитираната норма определя предвидените за митническа измама санкции.

По силата на [чл. 56, § 1 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) дължимите вносни и износни мита се основават на Общата митническа тарифа. Според §2, б."г" от тази норма общата митническа тарифа включва и преференциалните тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Съюзът е сключил с

определени страни или територии извън митническата територия на Съюза. По аргумент от Приложение I към чл. 2, б. /и/, вр. с чл.3 от Споразумението между ЕИО и Конфедерация Ш. за свободна търговия вносът на стоки като процесната, когато е с произход от Конфедерация Ш., не следва да се обмитава.

От доказателствата по делото се установява, че въззивното дружество е поставило под митнически режим „допускане за свободно обръщение“ процесните употребявани автомобили, като е декларирано тарифна преференция с „код 300“, въз основа вписан текст за произход във фактурата за покупко-продажба, даващ право за преференциално тарифно третиране. В хода на извършената проверка е направено запитване до компетентните власти в Ш. дали износителят е съставил и подписал доказателствата за произход „декларация върху фактура“ и налице ли са доказателства, обосноваващи декларираните обстоятелства за употребявания автомобил. От получения отговор се установява, че износителят на автомобила не е деклариран и не е подписвал декларация за произход на стоката. Следователно наказващият орган правилно е формирал извод, че автомобилът следва да се третира като стока с непреференциален произход.

Не могат да бъдат сметени за основателни възраженията от страна на дружеството, че е неясно по какъв начин швейцарските власти са установили, че износителят не е подписвал декларацията за произход. Касае се за официален отговор от швейцарските митнически органи, издаден по надлежния за това ред, съобразно тяхната компетентност, след извършена проверка при износителя. Механизмът за проверка в подобни случаи е този по линия на международното сътрудничество, приложен и в случая, като съдът не намира основания за съмнение в достоверността на получения отговор. Според резултата от проверката на швейцарските власти автомобилът е с неустановен произход, поради което за внесената стока не следва да бъдат предоставени тарифни преференции. Следователно е установено избягването от страна на дружеството на заплащане на публични държавни вземания, с което същото действително е осъществило състава на вмененото му нарушение.

Възражението, че нарушението е прекият представител са неоснователни, тъй като видно от процесната митническа декларация, същата е подадена от „ш. 2000“, при условията на пряко представителство на декларатора „м.о.“ ООД по смисъла на чл.18 параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Т.е. същият е действал от името и за сметка на представлявания. При тази хипотеза всички последици възникват в патримониума на посочения в декларацията представляван декларатор, в случая „м.о.“ ООД. Ако са установени по надлежния ред неправомерни действия от упълномощеното лице, е налице възможност за регресен иск.

Неоснователни са и допълнително наведените възражения относно

факта дали в НП е посочен международния договор, въз основа на който е направено запитването и дали писмото, с което е изискана информацията от Швейцарските митнически власти, съдържа всички реквизити по чл.6 от СЕОКШ. Това са обстоятелства, които могат да доведат до незаконосъобразност на НП. От значение в случая е това, че представените по делото писмени доказателства безспорно водят до извода, че в производство по реда на чл.84д от ЗМ от отдел „Последващ контрол“ при АМ, е извършена проверка от компетентните митнически органи на Конфедерация Ш. при посочения във фактурата износител на процесните автомобили, при която е установено, че последния не е съставил и подписал декларациите за произход и представената фактура. Писмото, с което е предоставена тази информация, има характера на официален документ, който има обвързваща съда материална доказателствена сила, поради което и МПС не могат да се считат с преференциален произход.

Нито едно от горните обстоятелства /установени от доказателствата по преписката/ не е оборено от наказаното дружество чрез представяне на доказателства, нито пък е направено искане за събиране на такива.

В случая санкционираното търговско дружество на 10.12.2020 г. в митническата декларация за поставяне под режим „Допускане за свободно обращение“ е декларирало процесният употребяван лек автомобил, внос от Конфедерация Ш. като необщностни стоки с преференциален произход. Декларацията за произход на стоката върху издадените фактури за покупко-продажба от 10.12.2020г. е частен писмен документ – изявление на частно правен субект, докато писмото на федералната служба на митници и гранична охрана към федералното министерство на финансите на Ш. е официален документ, получен по линия на международното сътрудничество и поспециално по изпълнение на сключено споразумение между ЕИО и Конфедерация Ш. за свободна търговия от 22.07.1972 г. Според чл.11 от неговия допълнителен протокол относно взаимната административна помощ в митническата област договарящите се страни имат право да използват като доказателствен материал в доклад и показания пред съдилищата, получена информация и прегледани документи в съответствие с разпоредбите на настоящия протокол. В контекста на цитираната договореност отговорът на запитвания митнически орган на Ш. се ползва с материална доказателствена сила на официален документ. Съобразно предоставената компетентност на митническите органи на Конфедерация Ш. по чл. 7 от споменатия допълнителен протокол за „провеждане на подходящи разследвания“ , са

били изисквани сведения от износителя на процесния автомобил.

Съгласно чл. 18, § 3 на решение № 2/2021 за изменение на споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш. чрез замяна на протокол 3 към него относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество износителят, който изготвя декларация за произход, трябва да има готовност да представи по всяко време, при поискване от митническите органи на страната износител, всички необходими документи, доказващи статута на продукти с произход на въпросните продукти, както и изпълнението на останалите изисквания на настоящите правила. В конкретният случай дейтелността на износителя се изразява в негово изявление, че не е деклариран преференциален произход на стоката и че не е подписвал декларация за нейния произход.

Неоснователно е възражението, че неправилно не е била кредитирана представената от въз.дружество декларация за произход, след като няма проведено оспорване на нейната автентичност, защото обстоятелствената част на издаденото НП обективира именно тезата на наказващия орган за неистиността на тази писмена документация, което становище се обосновава и от проведените процесуални действия в хода на последващия митнически контрол, включително събиране на сведения по реда на международното сътрудничество. Освен това в съдебната фаза на процеса, която се провежда по правилата на НПК / арг. чл. 84 от ЗАНН/ , не се открива производство, подобно на чл. 193 на ГПК.

Нарушението е квалифицирано правилно и отговорността на [дружеството законосъобразно е била ангажирана по реда на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.](#)

Наказанието е наложено в минималния размер, определен по реда на чл.234, ал.2, т.1 от ЗМ, поради което не следва да бъде коригиран.

По изложените съображения съдът приема, че наказващият орган правилно е констатирал наличието на процесното нарушение, надлежно е издирил приложимия закон и относимата санкционна разпоредба, като е наложил законосъобразно наказание.

Неоснователни са възраженията за липса на виновно поведение от страна на дружеството. Административнонаказателната отговорност на юридическите лица е обективна (безвиновна), поради което наличието или липсата на виновно поведение от страна на конкретни физически лица е без правно значение. Поради това е без значение и липсата на втора фактура в

счетоводството на дружеството, която да не съдържа декларация за произход (каквито аргументи са изтъкнати в жалбата). За наличието на процесното нарушение е достатъчна обективната липса на доказателства за произхода на автомобила, както и действително осъщественото в тази връзка избягване на заплащането на публични задължения, независимо дали фактурата, съдържаща декларация за произход, е предоставена от износителя или е придобита от въззивното дружество по друг начин.

Не е налице нарушение на нормата на чл.33, ал.2 от ЗАНН. Субект на престъпление може да бъде само конкретно физическо лице. Евентуалното ангажиране на наказателната отговорност на дадено физическо лице във връзка със същия случай по никакъв начин не рефлектира и не изключва отговорността на дружеството за осъщественото от него административно нарушение. В Окръжна прокуратура В., е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 255, ал. 3. вр. ал. 1, т.2 и т.6, вр. чл 26, ал. 1 от НК - за това, че в периода 27.08.2020г. - 06.07.2021г. в гр. В. при условията на продължавано престъпление е било избегнато установяването и плащането на данъчни задължения до ЗДДС за „м.о.“ ООД. С оглед на последното, административно - наказващият орган е следвало на осн. чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН да прекрати административнонаказателното производство с мотивирана резолюция, вместо да издава обжалваното Наказателно постановление. В случая не е налице конкуренция между наказателно и административнонаказателно производство, при която касационният жалбоподател да е застрашен от нарушаване на принципа *non bis in idem*. Безспорно е, че принципът, възведен в чл.4, §1 на Протокол № 7 към КЗПЧОС, включва забрана за повторно наказване или съдене на едно и също лице за едно и също деяние, тоест, съдържа както обективен, така и субективен елемент. Следователно конкретните фактически обстоятелства по двете производства следва да се отнасят и до едно и също лице, което би имало качеството на извършител на деяние, съставляващо административно нарушение и съответно престъпление. В случая се установява провеждането на наказателно производство и приключило административнонаказателно такова при действително налична идентичност на обективните факти, очертаващи предмета на разглеждане на двете производства, но изобщо не е налице идентичност по отношение на субекта на отговорността, доколкото административно-наказателното производство се води по отношение на юридическото лице „м.о.“ ООД, което е санкционирано за пълно или частично избягване на заплащане на мита и други държавни вземания. Съгласно писмото от Окръжна прокуратура – В. наказателното производство се води с данни за престъпление по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2 и т.6 вр. чл.26, ал.1 от НК, при което извършител на деянието, може да е само конкретно физическо лице – аргумент от чл.31 от Наказателния кодекс. Поради това съда приема, че не е налице идентичност между субектите на отговорността и не би могло да се приеме, че с провеждане на наказателно производство срещу конкретно физическо лице ще бъде нарушен посоченият принцип *non*

bis in idem, доколкото административнонаказателното производство се води по отношение на друго лице – юридическо, което според българското позитивно право не може да бъде субект на наказателна отговорност. С оглед изложеното не е налице изискването на чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН.

Не са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като същият не се отличава с по-малка тежест от типичните нарушения от този вид. Доколкото се касае за формално нарушение, несвързано с настъпването на конкретен резултат, за да бъде счетено същото за маловажно е необходимо наличието на някакви особени извинителни обстоятелства около извършването му, а такива в случая липсват.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна или изменение на обжалваното наказателно постановление. Същото следва да бъде потвърдено като законосъобразно, а жалбата- да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото и направеното от пълномощника на въззиваемата страна съответно искане, на основание [чл. 63, ал. 3 от ЗАНН](#), вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.8 от ГПК на Териториална дирекция Митница В. следва да се присъди [юрисконсултско възнаграждение, в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН](#). Съгласно [чл. 37, ал. 1 от ЗПП](#) заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Случаят не се отличава със значителна фактическа или правна сложност, поради което съдът намира, че следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум, а именно-80,00 лева.

Предвид изхода на делото на дружеството-жалбоподател не следва да се присъждат разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № BG2022/2000-255/НП на директора на Териториална дирекция Митница В. в Агенция „Митници“ с което на „м.о.“ ООД на основание чл. 234, ал.2, т.1, вр. ал.1, т.1 от ЗМ, чл. 83 ЗАНН, вр. чл. 175, ал. 1 и ал. 3, чл. 178, ал. 1 и ал.3 от ДОПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗАНН е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 8290,67 лв., като **законосъобразно**.

ОСЪЖДА „м.о.“ ООД-гр.Ш., ЕИК:200561054 да заплати на Териториална дирекция Митница В. в Агенция „Митници“ сумата от 80,00

/осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд -В..

Съдия при Районен съд – В.: _____